

OKRESNÁ PROKURATÚRA ŽILINA
Moyzesova 20, 011 56 Žilina 1

Číslo: 2 Pv 402/25/5511-11
EEČ: 2-43-113-2026

Žilina 05.02.2026

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**
Trestný čin: prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona
Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Žilina

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 25.05.2025 v čase približne o 18:00 hod. ako vodič osobného motorového vozidla značky Hyundai IONIQ, ev. č. XXXXX v obci Mojš, okr. XXXXX, konkrétne pri rodinnom dome s popisným číslom XXXXX na miestnej komunikácii po predchádzajúcej slovnej výmene názorov s poškodeným XXXXX, tomuto ako osobe, ktorá v tom čase viedla bicykel úmyselne vošiel vozidlom do jazdnej dráhy a to takým spôsobom, že náhle zmenil smer jazdy smerom vľavo, kde sa v tom čase nachádzal poškodený, ktorý musel urýchlene zabrzdíť a z toho dôvodu preletel cez riadidlá bicykla smerom dopredu, narazil pravou rukou do predmetného vozidla v časti ľavého spätného zrkadla a následne dopadol hlavou a bradou na zem, čím uvedeným konaním poškodenému XXXXX spôsobil zranenia - dve tržné rany v centrálnej oblasti brady a poranenie II. prsta pravej ruky s miernym opuchom a hematóm II. prsta pravej ruky, ktoré si vyžiadali práceneschopnosť a obmedzenie v obvyklom spôsobe života po dobu nepresahujúcu 6 dní,

Obvodnému úradu, Odboru všeobecnej vnútornej správy v Žiline,

nakoľko výsledky trestného konania ukazujú, že nejde o trestný čin, že však ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník OO PZ Žilina – okolie uznesením sp. zn. ČVS:ORP-827/ZO-ZA-2025 zo dňa 03.09.2025 podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vzniesol obvinenie XXXXX pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené v predmetnom uznesení.

Dňa 22.01.2026 mi poverený príslušník PZ predložil vyšetrovací spis spolu s návrhom na konečné rozhodnutie.

Obvinený XXXXX vo svojej výpovedi k priebehu incidentu uviedol, že v predmetný deň pri ceste z Varína do Mojša zaregistroval cyklistu, ktorý išiel stredom cesty, takže išiel za ním asi 400 m. Keď ho cyklista zaregistroval, dal sa nabok, no stále bol meter od krajnice. Keď bol asi 200 metrov pred cintorínom, tak sa dal úplne na ľavú stranu v úmysle cyklistu predbehnúť, no keď bol na jeho úrovni, od cintorína vyletelo červené vozidlo veľkou rýchlosťou. Za daných podmienok manéver dokončil, pričom cyklistu pri predbiehaní neobmedzil ani neohrozil, akurát sa musel dať viac do pravej strany. Potom ho cyklista dobehol, bol na úrovni jeho okienka, ktoré dal obvinený dole. To už boli v jednosmernej ulici a pri sťahovaní okienka sa díval na cyklistu, a nie na cestu, čím došlo k tomu, že keď sťahoval ľavou rukou okno, pravou rukou sa dávalo auto do ľavej strany. Keďže vozidlo má autonómne, začalo pípať a automaticky pribrzdilo, a vtom obvinený intuitívne pozrel pred seba a keďže videl múrik, tak zastavil vozidlo. Poškodený nezastavil, následne stlačil prednú brzdu a preklopil sa cez zrkadlo auta, pri čom mu ľavou rukou tlačil na zrkadlo, čím poškodil mechanizmus posuvu zrkadla.

Svedok - poškodený XXXXX vo svojej výpovedi uviedol, že išiel na bicykli z Varína do Mojša a pred Mojšom v časti zúženého mosta ho začal predbiehať modrý Hyundai IONIQ, ktorý podľa zvuku nejavil známky, že chce spomaľovať a zároveň v protismere išlo auto. Vodič pokračoval v predbiehaní, pričom v čase predbiehania boli všetci traja v jednej úrovni. Ten vodič oproti nášho trúbil, poškodený išiel v podstate až po tráve. Keďže ho to nahnevalo, tak sa rozhodol, že ho dobehne v Mojši, kde je viacero spomaľovačov a poučí ho, aby sa nabudúce správal zodpovednejšie. V Mojši ho dobehol hneď za prvým spomaľovacím prahom, zaradil sa vedľa neho z ľavej strany a ukázal mu gesto tak, že zamával si rukou popred tvár. Obvinený potom stiahol okno, niečo sa ho opýtal, na to sa ho poškodený opýtal, či je normálny, na čo mu obvinený odpovedal, že nemá chodiť pol metra od krajnice a mali krátku výmenu názorov. Súbežne išli vedľa seba až po križovatku, kde sa v Mojši začína jednosmerka von na Žilinu, kde vošli. Tam je to dosť úzke a ako išli súbežne, tak obvinený stočil volant doľava a zastavil auto. Poškodený nevedel na to rýchlo zareagovať a nemal sa ani kde uhnúť, keďže na ľavej strane bol plot a na pravej auto a následne nabúral do ľavej prednej časti vozidla, prehodilo ho cez bicykel a dopadol na betón na ľavú stranu a hlavu. Keď nastal náraz, tak pravou rukou trafil spätné zrkadlo vozidla. Po príchode RZP ho v sanitke ošetrili, tam zistil, že mu už opúcha aj prst na pravej ruke, mal narazené ľavé rameno, aj koleno.

Svedok XXXXX k veci uviedol, že býva na adrese Mojš 59, pričom v predmetnom čase nakladal do svojho vozidla deti a všimol si, že po ceste išlo vozidlo modrej farby a cyklista, obaja mali sebou výmenu názorov a vulgárne si nadávali, pričom hovorili niečo v tom zmysle, že keď vchádzali do Mojša, tak vodič cyklistu skoro zrazil. Kúsok od neho obaja zastavili a konfrontovali sa navzájom. Po chvíli cyklista povedal, že to nemá zmysel, sadol na bicykel a chcel odísť, no v tej chvíli vodič plne pridal plyn a stočil volant smerom doľava na cyklistu. Bolo to rýchle a náhle. Obaja boli v pohybe a vodič zámerne zrazil cyklistu. Svedok tam išiel a spýtal sa vodiča auta, či je normálny, že ho naschvál zrazil. Vodič mu povedal „lebo mi nadával“. Cyklista pri náraze preletel aj s bicyklom cez auto a následne spadol na zem, pričom mal odretú bradu aj ruku.

Vo veci bolo pred začatím trestného stíhania vypracované odborné vyjadrenie znalcom z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie chirurgia Doc. MUDr. Jurajom Váňom PhD., ohľadne zranení, ktoré utrpel poškodený pri vyšetrovanom skutku. Zo záverov odborného vyjadrenia vyplýva, že poškodený pri skutku utrpel zranenia, ktoré si vyžiadali práceneschopnosť a obmedzenie v obvyklom spôsobe života poškodeného v trvaní 4 až 5 týždňov.

Nakoľko v zmysle judikatúry súdov SR nie je možné odborné vyjadrenia vyhotovené v štádiu pred začatím trestného stíhania považovať pre potreby súdneho konania za relevantný dôkaz, bol vo veci už po začatí trestného stíhania vypracovaný znalecký posudok znalcom z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie úrazová chirurgia MUDr. Jánom Ďurkáčom, zo záverov ktorého vyplýva, že poškodený pri incidente utrpel zranenia – dve tržné rany v centrálnej oblasti brady o dĺžke asi 1,5 cm, zasahujúce do podkožia a poranenie II. prsta pravej ruky (prostredný článok) – klinicky prítomná bolestivosť, mierny opuch a hematóm II. prsta pravej ruky, predovšetkým v oblasti distálneho interfalangeálneho kĺbu. Podozrenie na zlomeninu prsta, ktoré bolo uvádzané v prvotnom odbornom vyjadrení a ktoré odôvodňovalo tam uvedenú potrebnú dĺžku PN v trvaní 4-5 týždňov, bolo preverované následnými klinickými kontrolami a kontrolnými RTG vyšetreniami, ktoré však nepreukázali jednoznačné známky zlomeniny. Klinický priebeh poranenia bol priaznivý s rýchlou úpravou funkcie prsta, zachovanou extenziou a takmer plnými rozsahom pohybu, pričom imobilizácia prsta bola ukončená približne po 10 dňoch, čo nezodpovedá klinickému priebehu zlomeniny článku prsta. Z uvedených dôvodov nie je preto možné zlomeninu prostredného článku II. prsta pravej ruky považovať jednoznačne za preukázané utrpené poranenie, ale len za podozrenie na kostné poranenie, ktoré sa v ďalšom priebehu objektívne nepotvrdilo. Z medicínskeho hľadiska je objektívna doba poruchy zdravia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života pri utrpených poraneniach krátkodobá, a to do 7 dní, pričom nejde o poranenia s poruchou zdravia s poruchou 6 dní. Dočasná imobilizácia II. prsta pravej ruky dlahou po dobu 10 dní bola indikovaná preventívne z dôvodu vylúčenia možného kostného poranenia. Tento postup bol zvolený z opatrnosti a uvedená imobilizácia preto neodráža závažnosť samotného poranenia ani objektívnu dobu poruchy zdravia, ale predstavuje preventívne opatrenie. Mechanizmus vzniku poranení je všeobecne zlučiteľný s verziou uvádzanou poškodeným a zodpovedá charakteru a lokalizácii zistených poranení.

Podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. trestného činu ublíženia na zdraví sa dopustí ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví.

Podľa § 123 ods. 2 Tr. zák. sa na účely Trestného zákona ublížením na zdraví rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

Po preskúmaní a zhodnotení vo veci zadovážených dôkazov som toho názoru, že konaním obvineného neboli naplnené znaky vyššie citovaného trestného činu. Z vykonaného dokazovania, predovšetkým z výpovede poškodeného, svedka XXXXX záverov odborného vyjadrenia, ako aj ďalších listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisu, je zrejmé, že skutok sa stal, avšak nie je možné za spáchanie skutku vyvodit' voči obvinenému trestno-právnu zodpovednosť. Konaním obvineného došlo u poškodeného k poruche zdravia vo forme už vyššie uvádzaných poranení, avšak v zmysle Trestného zákona, nie je ublížením na zdraví každá porucha zdravia. V zmysle súdnej praxe sa za ublíženie na zdraví považuje spôsobenie poruchy zdravia (poranenia), ktoré si vyžaduje práceneschopnosť v trvaní najmenej 7 dní. Zo záverov odborného vyjadrenia vyplýva, že v danom prípade táto podmienka splnená nebola, keď znalec konštatoval, že obvineným spôsobené poranenia si vyžiadali obmedzenie v obvyklom spôsobe života počas doby nepresahujúcej 6 dní.

Na základe uvedeného mám za to, že predmetné konanie obvineného po komplexnom zhodnotení všetkých dôkazov nemožno kvalifikovať ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., avšak vzhľadom k výsledkom trestného konania som toho názoru, že k protiprávnemu konaniu zo strany obvineného jednoznačne došlo a takéto konanie by mohol príslušný orgán posúdiť ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 Zákona o priestupkoch č. 372/1990 Zb., preto som podľa § 214 ods. 1 Tr. por. postúpil vec na prejednanie Okresnému úradu, Odboru všeobecnej vnútornej správy v Žiline, ako orgánu vecne a miestne príslušnému vo veci konať, pred ktorým sa obvinený bude zodpovedať za svoje protiprávne konanie. Dokazovanie ohľadne toho, či sa skutok stal, či tento napĺňa znaky niektorého z priestupkov a či sa tohto dopustil obvinený, je v právomoci vyššie uvedeného orgánu oprávneného na prejednanie priestupkov.

Podľa § 214 ods. 1 Tr. por. prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Preto bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Ľuboš Kríž
prokurátor